

LAIVAS

No. 24. Metai XII

Birželio-June 11, 1932

LTSR valst.
respublikos
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

“L A I V A S”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

IV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ!

E v a n g e l i j a .

LUK. 5, 1—11

ANUO metu: miniams besiveržiant į jį Dievo žodžio klausytis, jis pats stovėjo prie Genezareto ežero. Jis pamatė du laivus sustojusiu prie ežero kranto: žvejai buvo išėję ir plovė tinklus. Įėjęs į vieną iš tūdviejų laivų, kurs buvo Simono, jis paprašė jį atsistumti truputį nuo kranto ir atsisėdęs mokino iš laivo. Liovēsis kalbėti, jis tarė Simonui: Irkis į gilumą ir išmeskite savo tinklus valksmui. Atsakydamas Simonas jam tarė: Mokytojau, mes per visą naktį vargę nieko nesugavome, bet dėl tavo žodžio aš įleisiu tinklą. Tai padarę, jie užgriebė didelę žuvų daugybę, taip kad jų tinklas ėmė trukti. Jie pamėjo draugams, buvusiems kitame laive, ateiti ir jiems padėti. Tie atėjo ir pripildė abudu laivus, taip kad kone skendo. Tai pamatęs, Simonas Petras puolė Jėzui į kelius, sakydamas: Išėik nuo manęs, Viešpatie, nes aš žmogus nuodėmingas. Nes išgastis buvo apėmęs jį ir visus su juo buvusius dėl to žuvų valksmo, kurias jie buvo sugavę; taippat Zebediejaus sūnu

E v a n g e l i j a .

ŠV. ANTANO DIENOJE

LUKO 12, 35—40

ANUO metu kalbėjo Jėzus mokytiniam savo: Tebūna jūsų strėnos sujuostos ir uždegti žiburiai jūsų rankose. Jūs būkite panašūs į žmones, laukiančius savo valdovo, kuomet pargrįš iš vestuvių, kad, kaip tik ateis ir pabels, tuojau jam atidarytų. Palaiminti tie tarnai, kuriuos atėjęs valdovas ras budinčius. Ištikrųjų, sakau jums, jis susijuos, pasodins juos prie stalo ir eidamas aplinkui tarnaus jiems. Jei jis pareitų antroje nakties sargyboje, ar pareitų trečioje sargyboje ir taip juos rasti, palaiminti tie tarnai. Tai gi įsitėmėkite, jei šeiminkas žinotų, kurioje valandoje ateis vagis, jis juk budėtų ir neleistų įsilaužti į savo namus. Ir jūs būkite prisirengę, nes žmogaus Sūnus ateis valandoje, kurioje nemanote.

du, Jokūbą ir Joną, kurie buvo Simono draugai. Jėzus gi tarė Simonui: Nebijok, nuo šio laiko tu jau žmones žvejosi. Prisiyrę laivais prie kranto, jie visa paliko ir sekė jį.

NEW YORK, N. Y. — Iš New Yorko birželio 14 dieną laivus „De Grasse“ ekskursantai išplaukia į Dubliną, Airijon, kur įvyksta Eucharistinis Kongresas. Ten kongreso metu per 5 dienas keleiviai ant

laivo turės užlaikymą ir nakvynę. Po kongreso tuo pačiu laivus plaukia į Havrą ir iš ten geležinkeliais į Klaipėdą.

Šiai ekskursijai vadovauja did. gerb. kun. J. J. Jakaitis.

Šv. Širdies Intronizacija

Vyriausio Bažnyčios ganytojo šv. Tėvo Pijaus XI balsas pasigirdo visame pasaulyje. Jį išgirdo ne vien katalikai, bet ir kitatikiai. Viso pasaulio katalikai kviečiami šiais metais ypatingu būdu minėti Šv. Širdies šventę ir Jos visą oktavą. Malda, atgaila, šv. komunijos priiminėjimu, savęs išsižadėjimu, susitūrėjimu nuo pramogų permaldauti šv. Jėzaus Širdžiai, išmelsti visų trokštamai geresnei ateičiai.

Dabartinė gadynė mums primena gilios senovės laikus: tuomet buvo žymiausių mokslų išradimo gadynė, kaip dabartų mokslų išsiplėtimas, išstbulinimas ir tokio aukšto kultūros laipsnio pasiekimas; kaip tuomet nepaisant išradėjų išminties ir valdovų galybės viešpatavę tokios didelės skriaudos, neteisybės, moteriškės, kūdikių ir vargšų paniekos, kad ne vien žydai, bet ir stabmeldžiai dūsavo: „Išleiskite rasą dangus, debesys Teisybės lietum lykite, tegu atsiveria žemė ir pagimdo Išganytoją.“ Kaip tuomet nei žymiausi filosofai Sokratas, Aristotelis, Platonas ir k. nepajėgė įdiegti žmonių širdysna tiesos ir meilės; nei iškalbus Demostenas apginti nuskriaustų teisių; nei medicinos išradėjas Hipokratas, nekaltybės mylėtojas, įskiepyti doros dėsnių, o nei galingų cezarių kardas išgelbėti vergų — panašiai šiandien: tautų vadai kalba apie nusiginklavimą, o tolimi Rytai niauksi; liežiuviai kalba apie taiką, ramybę, bet rankomis galanda kardus. Valstybių valdovai kalba apie gerbūvio pagreitiniimą, bet jų žodis žodžiu lieka. Darbininkai be darbo dejuoja ir kovoja dėl savo teisių, o kaip daugelis darbdavių ir krautuvių bankrutuoja. Nors kalba ir kalba apie besiantinančią gerovę, bet visas pasaulis smarkiai skęsta į skurdo gelmes. Ir kas gi bedaryti? Ar atsiduoti nelaimingam likimui ir skęsti nusiminimo bangose, ar ieškoti laimesnio rytojaus ir kame?

1720 m. Marselyje, Prancūzijoje, ištiko didis maras. Mieste ir apylinkėse išmirė daugelis kunigų ir apie 40,000 žmonių. Žmonių lavonai valkiojasi gatvėse. Nematydamas kitos išeities, vyskupas Pranciškus de Belsunce savo ganytojišku laišku kreipėsi į visus tikinčiuosius, prašydamas, kad „parpuolę prie Išganytojo kojų pelenais pasibarstę ir ašutiniais apsilkę, maldautų Jo pasigaliėjimo ir kad širdingų gailesčių stengtųsi sužadinti Šv. Jo Širdį gailestingumui.“ Viešpat, Jėzus apsireiškė dievobaimingai Šv. Mergelės Aplankymo vienuolei Onai Magdalenai de Remusat ir nurodė, kad šv. Jo Širdžiai turi būti pašventas miestas ir visa diecezija ir kad kiekvienas, norintis būti apsaugotu nuo maro, turi nešioti užsidėjęs škaplierius su parašu: „Sustok! Šv. Jėzaus Širdis su mumis.“

1720 m. lapkričio mėn. 1 d. vyskupas basas, ant kaklo užsidėjęs retežius, su kryžium rankoje, apsuptas dvasininkų ir didžiulės minios žmonių, nuėjo miesto aikštėn, kur buvo parengtas altorius, ten atlaikė šv. mišias, po kurių perskaitė šv. Širdžiai pasiaukojimo aktą ir tas jaudinančias apeigas baigė procesija su šv. Sakramentu. Nuo tos valandos maras staiga pranyko.

Po poros metų maras vėl užėjo. Tuomet miesto taryba, kuri pirmose iškilmėse visai nedalyvavo, kaip netikinčiųjų asmenų sudaryta, šį kartą padarė sekantį pasizadėjimą: kas metai šv. Širdies iškilmų dieną aplankys Švč. Mergelės Aplankymo seserų bažnyčią, priims šv. sakramentą ir paaukos keturių svarų miesto gerbais papuoštą vaškine žvakę ir dalyvaus iškilmingoje procesijoje. Išsyk, perskaičius iškilmingą šv. Širdžiai pasiaukojimo aktą maras vėl staiga pranyko ir

nuo tos valandos daugiau jau niekas juo nemirė.

Prancūzijos karalius Liudvikas XVI, revoliucionierių uždarytas kalėjime ir nesulaukdamas iš niekur kitur paguodos, kreipėsi į šv. Širdį. Pats savo ranka surašė pasiaukojimo šv. Širdžiai aktą sausio mėn. 1792 m., kuriuo Jai pavedė save, savo šeimyną ir visą Prancūzijos valstybę.

Karalius Augustas III savo laiške, rašytame šv. Tėvui 1762 m. rugsėjo mėn. 21 d., tarp kita ko sako: "Kadangi skaudi nelaimė ir dabartinės gadynės sunkenybės kaskart vis labiau didėja ir tampa regima Dievo rykšte, kuri skaudžiai baudžia įvairių luomų, kaip dvasininkų, taip ir pasaulininkų žmoniją jų kūno ir sielos reikaluose, taigi šioje bendroje ir sunkioje priespaudoje skubiuos prie šv. Jėzaus Širdies"...

Šiandieninės nedarbo ir iš to kilusios sunkenybės, be abejo, yra regima Dievo rykštė. Jungtinės Amerikos Valstybės laikomos turtingiausiu kraštu pasaulyje. Patogumai, kuriuos turi šios šalies gyventojai, gali būti vien svajonės jų nemačiuosiams. Gerovė, kuria džiaugiasi amerikiečiai, prasidėjus karui ir po karo, rodėsi niekuomet nepasibaigs. Niekas negalėjo tikėti, kad tokie sunkūs ir ilgai nusitęsę laikai ištiktų šios šalies gyventojus. Miestuose dešimtys tūkstančių yra šelpiami miestų ar labdarybės įstaigų.

Dėl skurdo šeimynose didėja nesantaika. Dažnai nereikalingi priekaištai sukelia barnius, neapykanta. Kuomet trūksta dolerių, kišenėje — vargas; bet jei trūksta meilės širdyje — pražūtis. Kaip varguolis skundžiasi, ligonis dejuoja, taip nusiminime paskendęs dažnai krinta gyvenimo auka — savižuda.

Kaip dabartiniiais priespaudų laikais tautų vadai turi įtemti visas pajėgas, kad išvestų žmoniją šviesesnėn ateitin, išvengtų gresiančio pasaulinio suirimo, taip ne mažiau pačiai visuomenei reikia stengtis

įsigyti vidutinę širdies ramybę, apsišarvuoti meile ir kantrybe, kad tas priespaudas lengviau iškentėtų. Šie beveik ketveri metai liudija, kad pati žmonių išmintis nepajėgė įvesti reikalingų socialinių ir ekonominių reformų išsigelbėti iš dabartinės blogos padėties. Tad to labiau ta žmogiška išmintis ir silpna valia negali pajėgti įdiegti meilės nepasitenkinusios širdin ir nuraminti įtužusių geidulių.

Aukščiau priminti atsitikimai liudija teisingumą to, ką sako šv. Petras Damionas: "Šv. Jėzaus Širdyje yra paslėpti visi išminties ir mokslo turtai... Toje meilės verčiausioje Širdyje randame ginklus nuo priešų atsiginti, priemones sau pagelbėti, galingą atsparą pagundom, saldžiausią paguodą kentėjimuose ir skaniausią kvapą šioje ašarų pakalnėje."

Išgirdęs vyriausiojo Bažnyčios Ganytojo balsą, kiekvienas katalikas turi susiprasti; pro žemiškų priespaudų rūkus pakelti savo ašarojančias akis aukštyn į dangų; prisiglausti prie meilės degančios šv. Širdies. O šeimynoms, kuriose yra intronizuota šv. Jėzaus Širdis, šios pareigos yra dar brangesnės.

Užtat šiuo brangių mūsų Meilės Karaliaus garbei skirtu laiku, šiuo norėčiau prabilti į visas šv. Jėzaus Širdį savo namuos intronizavusias šeimynas ir nuoširdžiai jas pakviesti uoliau negu kitados praleisti šį brangių laiką, permaldauti brangiausią Bičiulį (Prietelį) už padarytus žmonijos išniekinimus, maldauti pasigailėjimo ir suteikimo trokštamos malonės — šviesesnio rytojaus. Darydami metinį intronizacijos atnaujinimą savo namuose, šią visų bendrą intenciją junkite su savo intencijomis ir aukokite savo Meilės Karaliui. Į tarpą Jo sostą, meilės altorėlių, puošiančių gėlių įdėkite dar vieną naują gėlę dėl nedarbo kenčiamą vargą. Jūsų ašaros tegu nuplauną Jo Šv. Širdies žaizdą, atvertą mūsų nuodėmėmis.

Turėdamas mintyje šių metų birželio mėn. brangumą kiekvienai kataliko širdžiai, kuri labiau šiais priespaudų laikais norėtų mylėti ir vienytis su šv. Jėzaus Širdimi, pranešu:

1. Kiekvienai šeimynai, kuri norėtų turėti savo namuose šv. Širdies intronizaciją ir tiesioginiai arba per savo kleboną kreipsis pas mane birželio mėn., *dova-*

nai duosiu tam reikalingą pasirašyti diplomą ir knygelę "Trumpas Intronizacijos paaiškinimas."

2. Intronizacijos apeigas gali atlikti arba kiekvienas vietos kunigas (kas labai pageidaujama) arba pati šeimyna pagal knygelės nurodymus.

3. Daryti intronizacijai nereikia specialio ypatingo šv. Širdies paveikslu arba stovylėlės. Pakanka to paties paveikslu ar stovylėlės, kurią turima. Nereikia be reikalo pinigų eikvoti, bet tą patį turimą paveikslą tinkamai, gražiai pagerbti.

4. Be galo malonu būtų, jei miestuose ar miesteliuose, kur dar nebuvo daryta šv. Širdies intronizacija, *atsirastų tam pasi- aukojės asmuo, pas save pasidarytų intronizaciją ir kitus prie to paragintų, organizuotų.* Tokių kilnių asmenų prašyčiau kreiptis pas mane ar pas Tėvus Marijonus, kad gautų reikalingų nurodymų ir tam reikalingų diplomų.

Kun. S. J. Draugelis,

Intronizacijos Direktorius
Lietuviams Jungt. Am. Valst.
114 Spring Garden St.,
Easton, Pa.

KRYŽIAUS ŽENKLAS

Vieną kartą žydas kehavo iš miestelio Kampanija į Rymą. Naktis jį užklupo netoli miesto Fondi. Kadangi negalėjo rasti viešbučio pernaktuoti, jis nuėjo ir atsigulė pagonų bažnyčioje. Bet bijodamas, kad bažnyčioje pagonų pastatytoje, nekristų ant jo kokia nelaimė, jis padarė ženklą kryžiaus, kaip jis buvo matęs krikščionis darant, nors jis mažai žinojo apie tą šventą ženklą.

Baimė iš pradžių jam nedavė miegoti. Jau vidurnaktis atėjo ir dar jis nebuvo užmigęs. Tik staiga pamatė pulką velnių, kurių vienas buvo vadovas. Vadovas atsisėdo ir pradėjo klausinėti kitus, kiek

jie negerumo pasaulyje tą dieną yra padarę.

Ta regykla miegą da toliau nuo žydo nunešė. Jis į tą viską žiūrėjo drebėdamas su baime. Bet vienas iš velnių pulko pamatė žydą gulintį ir į jį ilgai žiūrėjo. Pamatęs ženklą kryžiaus ant jo, jis greitai nuėjo ir pasakė vadovui. Kada vadovas ir visi šėtonai apie tą ženklą dagirdo, jie visi betarpiškai išbėgo iš bažnyčios.

Tas žydas tuojau dėkojo krikščionių Dievui ir atsivertė ir tapo geras katalikas.

Ir mes be šio ženklų nieko nedarykime ir gerbkime jį visados.

Julius Zanevičius

Marija -- "Skaisčiausioji Motina"

Žodžio įsikūnijimas yra tai ne vien didžiausioji tikėjimo paslaptis, bet ir didžiausis visų stebūklų stebūklas, kokį buvo padariusi DIEVO visagalybė.

Iš tikrųjų niekas tiek nepraviršija visų prigimties jėgų, kaip kad dieviškojo, nesutvertojo, begaliniojo Asmens susivienijimas su sutvėrta ir apribota žmogaus prigimtimi. Tačiau, Aukščiausias prie šito stebūklo panorėjo pridėti antrą lygiai taip pat įstabų, didžiausį stebūklą, būtent: Jis panorėjo, kad Švč. Marija pradėtų ir pagimdytų DIEVO Sūnų, nunistodama savo nekaltybės vainiko.

Ji iš pat mažens buvo paaukojusi savo nekaltybės vainiką pačiam DIEVUI ir tai amžinai, norėdama šituomi paaukoti DIEVUI, ką turėjo brangiausio. Štai, Ji užgirsta iš Arkangelo burnos, jog Ji pradėsianti ir pagimdysianti. Išsigando Nekalčiausioji Mergelė, kadangi Ji iš šitų žodžių buvo supratusi, jog Jai reikės nutolti savo nekaltybės vainiko, ir nustebo: "Kaip tai gali būti, jei aš nepažįstu vyro?!" suunka Ji Arkangelui, kadangi Ji gerai žinojo, jog Josios paaukojimas skaisybės vainiko buvo patinkamas DIEVUI ir Jojo, priimtas, ir nusiramina tikrai tada, kai Arkangelas Jai paaiškina: "Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs ir Aukščiausiojo galybė apdengs tave savo šešėliu." (Luk. I, 35). Ji suprato, jog DIEVAS nevers Jos nustoti nekaltybės vainiko ir Ji nuolankiai atsako: "Štai aš Viešpaties tarnaitė!" Šitoje tai valandoje Šventoji Dvasia nužengia ant Jos ir Aukščiausiojo galybė apdengia Ją savo šešėliu, kad Ji pradėtų, o vėliau pagimdytų tikrąjį DIEVO Žodį, užlaikydama savo nekaltybės ir likdama skaisčiausioji Mergelė ir Motina! Stebūklų stebūklas! Tyriausias sutvėrimas bendrauja su Šventąja Dvasia, sudarydama DIEVO-Žmogaus kūną, gi Aukščiausias prašalina prigimties įstaty-

mus, apsaugodamas DIEVO Motinos nekaltybės vainiką! Sutvėrimas tampa Šventosios Dvasios Sužieduotinė! Kas gali sau įsivaizdinti Šventosios Dvasios meilės didumą?! Kaip šita skaisčiausios Motinos poaukštis padidina Josios garbę!

Nesuteptas JÉZAUS KRISTAUS prasiđėjimas Švenčiausios Marijos yščioj kaip kad ir kiekvienas DIEVO stebūklingas darbas, turi būti priskaitytas bendram Švenčiausios Trejybės visų Trijų Asmenų veikimui, kadangi Jie, būdami tos pačios įgimties yra vienodi ir visuose savo išoriniuose (ad extra) veiksmuose; tačiau, Švenčiausios Marijos nekaltąjį pradėjimą Bažnyčia priskaito Trečiajam Asmeniui, t. y. Šventąjai Dvasiai ir tai sekantių priežasčių dėlei.

Visų pirma DIEVO Įsikūnijimas yra tai meilės darbas, kadangi DIEVAS tapo žmogus dėl meilės mūsų; anot Šventojo Rašto žodžių, DIEVAS TAIP NUMYLĖJO žmones, jog atsiuntė savo vienatinį Sūnų žmonėms išganyti. Gi Švenčiausioje Trejybėje Šventoji Dvasia yra kaip tik taip vadinamoji-konsubstancialė Tėvo meilė Sūnui ir Sūnaus Tėvui.

Be šio, susivienydama su DIEVO Žodžiu JÉZAUS KRISTAUS žmogiškoji prigimtis tapo didžiausiu dvasiškosios tobulybės stebūklų: "Vaikelis augo ir ėjo stipryn, pilnas išminties, ir DIEVO malonė buvo jame" (Luk. II, 40). Dieviškosios prigimties įtaka Jojo žemiškoji prigimtis augo, tobulinosi ir iškilo virš visų sutvėrimų. Gi kaip tik Šventąjai Dvasiai Bažnyčia priskaito malonės darbus ir visus iš šito plaukiančius pašventinimo vaisius.

Pagaliau, Įsikūnijimo galutinis siekis yra tai atpirkti žmoniją, kuriai JÉZUS KRISTUS panorėjo leisti dalyvauti visose pašventinančiose malonėse, kurių Jis turi pilnybę savyje. Gi pašventinimas, ku-

ris savo pradžių ima iš JĖZAUS nuopelnų, yra tai ypatingas Šventosios Dvasios darbas.

Iš viso virš pasakyto darosi aišku, kodėl nekaltą Švenčiausios Mergelės Marijos pradėjimo ir pagindymo paslapties darbą mes priskaitome ypatingai Šventajai Dvasiai.

Šio dėlei ir Švč. Marija yra tai ypatinga šventykla, kurioje apsigyveno Šventoji Dvasia nepaprastu būdu su visomis savo malonėmis, ir tai taip graži, taip įstabi, taip turtinga dieviškomis dovanomis šventykla, prieš kurią, lyg prieš saulės grožę nublunka visos dangiškos ir žemiškos šventyklos ir grožė! Dėlto tai ir Bažnyčia didžiausiu džiugavimu dažnai prisimena per Švč. Marijos šventes iš Giesmių Giesmės dangiškojo Sužieduotinio žodžius, išstartus savo Sužieduotinei. "Kas tai yra toji, kuri ateina per tyrumą; lyg kad šulelis dūmų iš kvepalų myros, smilkalų ir visokių kvepiančių vaisininkų miltelių?" (GG. III. 6). "Tu mano sesuo, sužieduotinė, užrakintas sodnas; užženklintas šaltinis. Tavo želmenys linksmybių sodnas, kuriame yra granatinių obuolių su visokiais vaisiais..." (GG. IV. 12-13).

Nekaltas JĖZAUS KRISTAUS prasidėjimas DIEVO Motinos yščioje ne tik tai iškelia aikštėn mokslą apie dieviškąją Motinystę ir JĖZAUS KRISTAUS dievybę, bet ir prirodo, jog be gamtos įstatymų yra dar ir kitas viršprigimtinis gyvenimas, galutinas visų protingų sutvėrimų siekis.

Gi, jei DIEVAS panorėjo, kad Šventoji Dvasia šitokiu stebūklingu būdu dalyvautų pradėjime Išganytojo žmonijos, tai jau darosi aišku, jog Įsikūnijimo tikslas ir siekis yra virš viso to, ką gali apimti gamtos įstatai. Ir iš tikrųjų JĖZUS KRISTUS tapo žmogus ne kuriuo kitu tikslu, kaip vien tik patiekti mums malonių šitame žemiškame gyvenime ir už mū-

sų gyvąjį tikėjimą apmokėti mums amžinąja laime kitame, dangiškajame.

Kaip tai mes turime būti dėkingi DIEVUI už tą, jog Jis taip stebūklingu būdu išlaikė DIEVO Motinos nekaltybės vainiką ir šiuomi mus pamokina, kaip Jis atlygina dar čia ant žemės už padarytas Jam aukas iš to, ką mes labiau brangiame.

Šis stebūklingas pradėjimas ir pagindymas primena mums, jog mes esame sutverti ne šitai "ašarų pakalnei," bet vien tik dangui. Jis primena, kaip brangus dalykas yra nekaltybė ir užgėdina visus, kurie nebrangina šio brangiausio žmogaus turto.

O kad ypač mūsų jaunimas dažnai prisimintų šitąją nekaltiausiąją skaisčiausiąją DIEVO Motiną ir Šventosios Dvasios Sužieduotinę! Neieškotų jįsai pasilinksminimų šlykščiuose teatruose, begėdiškuose šokuose, ištvirkusiuose susirinkimuose, nesivoliotų po purvyną!

Nekalti šventi berneliai ir mergaitės, jau baigusieji kovą su savo pageidimais, šiandieną džiaugiasi amžinoje laimėje ir už gerą pavyzdį, užtarimą ir pagalbą nuširdžiai dėkoja skaisčiausiajai DIEVO Motinai ir Šventosios Dvasios Sužieduotinei!

Karas jau paskelbtas

visiems katalikų tikėjimo priešams. Vyriausią puolimą varo ir visus užmetimus atremia naujai išėjęs dvisavaitinis katalikų laikraštis

"SPAUDA IR GYVENIMAS"

kurio išėjo jau keturi numeriai.

"Spauda ir Gyvenimas" rašo įvairiais katalikams rūpimais klausimais.

"Spauda ir Gyvenimas" metams kaštuoja tik 3 lit., Amerikoje 1 doleris.

"Spaudą ir Gyvenimą" redaguoja ir leidžia kun. dr. Pr. Ramanauskas.

"Spaudos ir Gyvenimo" adresas: Telšiai, Kunigų Seminarija, Lithuania.

Šv. Antanas Stebūkladarys

Katalikiškasis pasaulis žino ir gerbia Šv. Antaną Padvietį, stebūkladarij, tačiau Portugalijoje jis yra žinomas, kaip Šv. Antanas Lisbonietis. Abudu vardai tinkami. Kadangi Padvos mieste, Italijoje, šventasis yra palaidotas, o Lisbono miestas, Portugalijoje, yra jo gimimo vieta. Taigi, tiktų, kad Lisbono miestas ir Portugalijos valstybė užimtų pirmutinę vietą, atiduodant pagarbą Šv. Antanui, kaip garbingam Tėvynės sūnui, per septynių šimtų metų nuo jo mirimo sukaktuvių iškilmes.

Šv. Antano koplyčia Lisbone atnaujinta ir pagražinta puošnėmis ir meniškėmis dekoracijomis. Ir Portugalijos val-

stybė išleido tam tikrą pašto ženklų laidą Šv. Antano 700 metų jubiliejui paminėti. Kartu surengta Šv. Antano paroda, kur matyti ryškus jo gyvenimo ir nuopelnų apibūdinimas knygose, kokios yra tik išėjusios iš spaudos, ir paveiksluose, kokie tik buvo tapyti per tą visą laiką.

Šie Šv. Antano jubiliejaus metai taip pat vadinami Antaniniais Metais. Dėl to jie taip vadinami, kadangi ne tik Katalikų Bažnyčia, bet ir visas katalikiškas pasaulis šiais metais nepaprastomis ir garbingomis iškilmėmis pagerbia Šv. Antaną, o Portugalijos ir Italijos valstybės išleido valstybinius krasoženklis minint tas septynių šimtų metų sukaktuves nuo Šv. Antano mirties.

Antaninių Metų Šv. Antano Jubiliejus, prasidėjęs praėjusiųjų (1931) metų birželio mėnesį, baigsis šių (1932) metų tą patį mėnesį, kai bus minimos 700 metų sukaktuvės nuo Šv. Antano kanonizavimo, įvykusio gegužės 30 dieną, 1232 met.

Šv. Antano gimimas ir jaūnatvė

Gimimu Šv. Antanas nebuvo italas. Ir, kadangi jis, ilgai gyvendamas Italijoje, padarė ten daug stebūklų, tai daugelis mintija, kad jis yra Italų šventasis, o Padvos miestas (Italijoje) iškilmingai jį pripažino savo sūnum ir globėju.

Šv. Antanas gimė rugpiūčio 15 dieną, 1195 metais, Lisbono mieste, Portugalijoje. Jis pakrikštytas Ferdinando vardu. Jo tėvas buvo Martynas de Bouillon'as, o motina buvo Marija Taveraitė, Dievą mylinti moteriškė iš kilnios giminės, pagarsėjusios dūdziais nuveikimais. Jo tėvai vertino labiau dorybes, negu aukštą kilmę, ir dėl to rūpinosi, kad Antanas, jų sūnus, būtų gražiai krikščioniškai išauklėtas.

Antanas išaugo žavus jaunikaitis ir paveldėjo gražių talentų, kuriais pasižymėjo, darydamas nepaprastą pažangą i-

vairiuose moksluose, kuriuos jam dėstė dievoti Katedros dvasininkai. Betgi Antanas labiau linko į dorybių pratybas. Kai jis sukako penkioliką metų, jis buvo jau pasižadėjęs laikytis gyvenime kilnios skaisybės ir širdies tyrumo, išsižadėti apgaulingų pasaulio džiugulių ir paaukoti gyvenimo dienas Dievo garbei vienuolyne.

Istojimas Vienuolynei

1210 metais Ferdinandas įstojo į Augustijonų vienuolyną, kur užsidaręs praleido dešimt metų, savęs išsižadėjęs ir save marindamas. Šv. Raštas buvo mėgiamiausias jo dalykas; jis daug ašarų išliejo apmąstydamas skausmingą Kristaus Kančią. Tačiau Dievo Apvaizda rengė jam naują gyvenimo vaidmenį. Vieną dieną jis sutiko neturtinguosius pranciškonus, su prastais drabužiais, basus, susiveržusius pančiais, ir jie vaizdavosi jam lyg angelai iš dangaus. Jis pasiryžo tapti nužemintas Šv. Pranciškaus sekėjas. Augustijonai nenorom sutiko jį paleisti. Ir 1220 metais Ferdinandas apsiliko Šv. Pranciškaus abitu, ir jam buvo duotas Antano vardas.

Antano širdy įsiliepsnojo troškimas tapti kankiniu. Kuo didesnę šventumo pažangą jis darė, tuo labiau stiprėjo tas jo troškimas. Tačiau, kai Antanas gavo leidimą keliauti Afrikon atversti Maurų, tai kelionėje jo laivas susidaužė ties Sicilijos pakraščiais, ir jį ištiko baisi liga.

Vėliau, kai Antanas buvo siųstas į Monte Paole, tai jis paslėpė aukštą savo kilmę ir visus talentus, kuriais buvo pagarsėjęs, prisiėmė klusnumą ir nusižeminimą, ištikimiausiai atsiduodamas sunkiausiems ir prasčiausiems vienuolyno darbams.

Apaštališkas Pamokslininkas

Po kiek laiko Forlio vienuolyne įvyko Pranciškonų ir Dominikonų suvažiavimas. Ir niekas nebuvo pasirengęs pamokslą garsinti tokiai progai. Kiekvienas nusiže-

minęs atsisakinėjo nuo pakvietimo garsinti pamokslą. Tada vyriausias, Dievui taip surėdant, pažvelgė į Antaną ir tarė:

“Tat, tamsta garsinsi pamokslą taip, kaip Šventoji Dvasia įkvėps ir nurodys.”

Tai buvo didis klusnumo ir nusižeminimo bandymas.

Antanas neatsisakė ir lyg kūdikis priėmė tą įsakymą.

Ir Antanas dideliu iškalbingumu garsino pamokslą, turiningą nepaprastu Šv. Rašto žinojimu ir negirdėtinu mokslingumu, jog tai visa ne tik sužavėjo, bet ir nustelbė visus klausytojus. Per tą pamokslą nustelbtiems klausytojams jis rodėsi ne iš šio pasaulio ugingas pamokslininkas, bet liepsnojantis serafinas, nužengęs iš dangaus.

Kai Šv. Pranciškus išgirdo apie nepaprastą Antano iškalbingumą ir apie dovaną, kuri išjudina širdį ir pakelia dvasią, labai nudžiugo ir jautėsi apgautas palaiminimu. Nuo to laiko Antanui vienuolyne uždrausta dirbti rankų darbą ir jam buvo įsakyta pasiaukoti vien tik pamokslams. Ir per dešimt metų Antanas šventai darbavosi apaštališkojo pamokslininko pasiuntinybėje, stropiai apaštalaudamas Italijoje ir Prancūzijoje; visur jis pasižymėjo žaviais ir garsiais pamokslais, atversdamas į Dievą labiausiai sukietėjusius nusidėjėlius.

Antanas drąsiausiai kariavo prieš visokį pikta ir ugnigu savo iškalbingumu bei daugybe stebuklų įtikrindavo atsimetėlius, eretikus, bedievius ir juos atversdavo Dievop. Nepaprastas ir žavėtinas jo iškalbingumas atversdavo į Dievą daugelį paklydėlių, kad net reikėjo kviesti trisdešimt ar daugiau nuodėmklausių, kur tik jis garsindavo pamokslus.

Kur tik jam pasitaikydavo proga garsinti pamokslą, tai ne vien tik vietiniai, bet ir apylinkių gyventojai skubėdavo bažnyčion, kur, net ir ruimingoje, dažnai pritrūkdavo vietos; dėl to Antanas buvo verčiamas garsinti pamokslus lauke. Ska-

rdus jo balsas buvo girdimas net iš didelio atstumo. Ir neveltui jis įgavo skardaus "griausmo" vardą, kurį tiko Antanui, nes pats Antano vardas reiškia griausmą bei griaudimą.

Kun. Pr. J. Vaitukaitis.

KATALIKŲ PASAULY

NEW YORK, N. Y. — Birželio 9 dieną laivas "Saturnia" išplaukė iš New Yorko, o iš Bostono 10-tą dieną. Šiuo laivu išvažiavo su įvairių tautų katalikais iš Amerikos ir lietuvių katalikų ekskursija, vadovaujant kun. Vienybės garbės pirmininkui pralotui M. L. Krušui iš Chicago.

Lietuviai katalikai neatsiliko nuo kitų tautų ir keliaudami į Lietuvą sustojo Eucharistiniame Kongrese Airijoje, Dubline.

DUBLINAS, Airija. — Chicago kardinolas Mundelein'as prisiuntė laišką šio miesto majorui, apgailėdamas, kad negalės dalyvauti tarptautiniame Eucharistiniame kongrese. To priežastis, tai blogos ekonominės sąlygos ir įvyksiantieji Chicagoj politinių partijų suvažiavimai.

LEEDS, Anglija. — Birželio 26 d. Dubline baigsis tarptautinis Eucharistinis kongresas. Katalikai tą dieną planuoja suruošti milžinišką Eucharistinę demonstraciją Kirkstall'o vienuolyno soduose, Leeds'o vyskupijoje. Vyskupas pageidauja, kad visose vyskupijos bažnyčiose įvyktų specialės pamaldos.

JERUZALĖ. — Šventųjų vietų globėjas pranciškonas kun. N. Jacopozzi tarptautiniam Eucharistiniam kongresui į Dubliną, Airijoje, pasiuntė du maišus kviečių grūdų iš Kafarnaumo. Šie kviečiai paeina iš tos srities, kur prieš 20 šimtmečių Kristus pirmą kartą paskelbė pasauliui Eucharistijos paslaptį.

Iš šių kviečių bus pagamintos komunijos ir kongreso metu panaudotos vaikų šv. Komunijai.

LONDONAS. — Gegužės 4 dieną Londonan atvyko misijonierius kun. A. Petrauskas iš Amerikos. Jisai jau gerai įgudęs Misijų vedime, mat Amerikoje per keletą metų vien tik tuomi ir užsiėmė. Londono Misijas pradėjo gegužės 8 dieną po vakarinių pamaldų. Dvieju savaičių laikotarpis suskirstytas taip, kad pirmąją savaitę bus vien tiktai moterims, antrąją vien tiktai vyrams, mat tuo būdu galima geriau bei plačiau išaiškinti kiekvienam luomui aktualesnius klausimus. Žada dar trijų dienų trumpas Rekolekcijas atlaikyti ir lietuvių vaikučiams, o pabaigoje duoti visiems po gražių Misijų dovanėlę. Žmonės labai užinteresuoti, lankosi į Misijas gana uoliai. Kadangi kun. Misijonierius ilgesnį laiką gyvenęs įvairiose Lietuvos vietose, tai žmonėms labai patinka, kad jis juos paklausinėja privačiuose pasikalbėjimuose, iš kur jie yra kilę ir patsai priduria dar ir savo įspūdžius iš tos vietos.

MEXICO CITY. — Toluca valstybės legislatūra kunigų skaičių valstybei sumažino ligi 34. Pirmiau buvo skirta 150 kunigų.

CHICAGO, Ill. — Šv. Kazimiero Akademijos Rėmėjų 13-tasis seimas gegužės 22 d. nepaprastai gerai pavyko. Iš seimo nuotaikos, dovanų ir atstovų skaičiaus galima būtų spėti, kad tai ne depresijos laikai. Atstovų buvo 342, atstovavo 97 dr-jas ir kuopas. Aukų sudėjo tūkstantį dolerių su viršum. Visų atstovų nuotaiką žymiai pakėlė tas, kad akademijos orkestras laimėjo pirmą dovaną. Antras didžios svarbos įvykis pakėlęs atstovų dvasią, buvo tai Seserų Kazimieriečių išigyjimas namo rytuose, netoli Philadelphijos.

INDIANA. — Iš žemių Indiana valstybės pramonės srities apie 3500 bedarbių meksikonų bus gražinti į Meksiką. Tas daroma ne verstina. Patys bedarbiai prašosi jiems gelbėti grįžti į savo kraštą.

Mūsų Darbai

Švč. Marijos bernaičių kolegiją "Draugo" redaktorius, L. Šimutis, aplankęs visuomenės žiniai paduoda:

Daug kas rašė ir žodžiu pasakojo apie Marijonų kongregacijos įsteigtą lietuvių bernaičių kolegiją Thompson, Conn. Visi gyūrė vietos gražumą, patogumus, įtaisymus ir ištaisymus. Bet pačiam ten nebuvus, sunku kitų pasakojimams tikėti. Vis, rodos, perdeda.

Šiomis dienomis ir šiuos žodžius rašančiam susidarė proga, aplankyti naująją lietuvių katalikų švietimo įstaigą Thompson'e. Ši proga susidarė dėl kun. K. Urbonavičiaus (Jono Kmito) 40 m. literatinio darbo pamėnėjimo, įvykusio gegužės mėn. 19 d.

Prisipažinsiu, kad ir mane naujoji lietuvių kolegijos vieta sužavėjo ir visai įtikino, kad, raštu ir žodžiu ją gyrusieji, teisybę sakė. Vieta iš tikro yra graži ir mokslo įstaigai labai patogi. Gražiai su skoniu įrengtas didelis sodas, su brangiais ir retais medžiais ir medeliais; gėlynai, gražiai ištaisyti keliai, takai ir takeliai, daug gražaus miško, kalnai ir kalneliai nepaprastai įspūdingą vaizdą sudaro. Neveltui poetas Jonas Kmitas, į kolegiją atsilankęs, pradeda eiles rašyti.

Trobesiai taip pat gražūs ir gana erdvi. Nors jie ne mokyklai statyti, tačiau naujų savininkų sumanumu ir patyrimu jie tinkamai parengti ir gerai ištaisyti aukštesnei mokslo įstaigai. Prie to daug rūpesčio ir darbo įdėjo kun. J. Jakaitis, kun. dr. J. Navickas ir kun. B. Vitkus.

Kolegijos rūmai patogiai gali sutalpinti apie porą šimtų mokinių. Tuo tarpu jų yra apie 70. Su daugeliu iš jų teko kalbėtis. Visi patenkinti, sveiki, gerai nusiteikę. Jie patenkinti šia vieta, džiaugiasi gamtos gražumu, didžiuojasi lietuvių mokslo įstaiga.

Bevaikštinėjant po puošnųjį parką, gė-

lynus ir miškus, besigėrint gamtos įvairumu ir gražumu, pamanai, kad ši vieta ne darbui, o poilsiui ir nuolatinėms atostogoms skirta. Tačiau, išsikalbėjus su kolegijos vedėjais, pasižiūrėjus į jų rūpestingus veidus, ir antrą medalio pusę pamatai. Norint šią vietą tinkamai išlaikyti, reikia sunkiai dirbti. Jie ir dirba, pamiršdami apie tas gražias apystovas aplink save. Dirba vedėjai, mokytojai, dirba ir mokiniai, kurie atrodo lyg drausmingos kariuomenės pulkelis: visus dienos darbus atlieka nustatyta tvarka. Ten išsikalbėjimų nėra: paskirtas laikas malda — reikia melstis, darbui — dirbti, poilsiui — ilsėtis, žaidimui — žaisti.

Kad kolegijoje mokslas gerai pastatytas, kad auklėjimo darbas eina rimtai, tai parodė kun. K. Urbonavičiaus pagerbimui surengta įvairi programa: paskaitos, deklamacijos, dainos, kalbos ir muzika. Visus susirinkusius stebino mokinių graži, aiški lietuvių kalba ir sugebėjimas savo tėvų kalba paruošti rimtas paskaitas. Gabūs mokytojai, matyti, moka surasti savo mokiniuose talentų ir imasi juos sistemingai auklėti, plėsti. Dabar jau matyti, kad kolegijoje auga gabių kalbėtojų, rašytojų, muzikų, neskaitant kitų, linkusių tai į vieną, tai į kitą mokslo šaką. Tai didelis kolegijos direktoriaus kun. dr. J. Navicko nuopelnas.

Tai matydamas, žmogus dar labiau nudžiungi, negu žiūrėdamas į retus parko medžius, gėlynus ir kitus puošnumus.

Ar šiaip ar taip kalbėsime, jau šiandien turime pripažinti, kad lietuvių bernaičių (Šv. Marijos) kolegija ir savo gražiomis apystovomis ir savo programa, o ypač lietuviškumu yra nesugriaunama lietuvių tvirtovė šiame krašte.

Tai pastebime tik iš vieno metų kolegijos veikimo. Bet toliau ji ir mokslo ir visais kitais atžvilgiais dar labiau stiprės,

dar daugiau galės duoti savo mokiniams.

Dėl to plačioji Amerikos lietuvių visuomenė šią įstaigą turėtų remti be jokių rezervų, nes kolegijos išsiplėtimas daugiausia nuo mūsų paramos pareina. Vadovybė gera, mokytojai kvalifikuoti, mokinių netrūksta ir netruks, tik reikia visuomenės paramos skoloms ko greičiausiai atmokėti, knygynams, laboratorijoms ir kitokiems mokslo įstaigai reikalingiems dalykams įrengti.

Taigi, ačiū Dievui, turime kolegiją, kokios norėjome. Dabar mūsų pareiga yra siūsti jai savo sūnus ir ją visokiariopai palaikyti.

Kolegijos Rėmėjai:

Marė Krutulienė, Lietuva	3.00
Elena Žekonienė, Aurora, Ill. ..	3.00
A. Kunšlytis, Chicago, Ill.	5.00
A. Bindokienė, Paulsboro, N. J.	3.00
J. S. Žemaitis, Newark, N. J.	1.00
A. Litvinienė, Maspeth, N. Y.	1.00
M. Čiužienė, Brockton, Mass. ..	1.00
U. Čenkienė, Ashley, Pa.	1.00
Jul. Eidintienė, New Britain, Conn.	1.00
M. Masiliūnienė, Cicero, Ill.	3.00
St. Kregždė, Chicago, Ill.	3.00
J. B. Naujokai, Chicago, Ill.	3.00
A. Kavaliauskas, Dayton, Ohio ..	2.00
M. Žilinskiūtė, Clevelandš, Ohio ..	3.00
A. Tamoševičienė, Montello, Mass.	2.00
Antanas Andriulionis	2.00
Rev. C. Česna, Sioux City, Iowa	3.00

(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas.

Remėjų Centras

A. † A. AGOTA JANKAUSKIENĖ

Kolegijos Rėmėja Chicagoje, Ill. mirė birželio 3 d. 1932 m. Dvejų šv. Mišios Marijonų Vienuolyne liepos 3 ir 4 dd. Visų gi Rėmėjų prašome susikalbėti už jos sielą šv. Rožančiaus dalį.

LIETUVIAI EUCHARISTINIAME KONGRESE, DUBLIN MIESTE, AIRIJOJE

Šiais metais Tarptautinis Eucharistinis Kongresas įvyksta Dublino mieste, Airijoje, birželio 22—26 dd. Kadangi daugelis lietuvių važiuoja aplankyti savo tėvynę Lietuvą, tai pakeliui sustos ir Eucharistiniame Kongrese. Esama net keletas ruošiamų ekskursijų. Lietuviai neįstengs sudaryti didelę, gausingą savo ekskursiją, tad grupėmis prisideda prie kitų suruoštų ekskursijų.

Pati didžiausia Lietuvių ekskursija į Eucharistinį Kongresą yra suoruota Federacijos ir "Draugo" dienraščio, išplaukianti į jūrą birželio 14 d. Ši ekskursija važiuoja laivu "De Grasse". Šiuo laivu važiuoja Jo Eminencija Patricijus Kardinolas Hayes iš New Yorko ir daugelis arkivyskupų ir vyskupų. Laive bus minios maldininkų, įvairių tautų.

Lietuvių ekskursijai vadovauja iš lietuvių kunigų komisija, į kurią įeina: kun. Jonas J. Jakaitis (Thompson, Conn.), kun. Juozas Šeštokas (New York, N. Y.) ir kun. Pranas Juškaitis (Cambridge, Mass.). Šioje grupėje važiuoja keletas lietuvių studentų: p. Strakauskienė (Lowell, Mass.), p. Šeštokaitė (New York) ir nemažas skaičius vyrų ir moterų iš įvairių miestų.

Laivas "De Grasse" išplauks iš New Yorko birželio 14 d. vidudienį 12 valandą. Airijoje bus 21 d. vakare. Pernakvoję laive, išlips į krantą Dublino mieste prie Alexandra Basin — North Wall. Laivas stovės čia visą dieną. Keliauninkai turės čia savo nakvynę ir valgį. Norintiems maisto pasiimti su savim, kad nereikėtų grįžti pietų į laivą, maistas bus paruoštas dėžutėse.

Kongresas pasibaigs 26 dieną. Naktį į 27 d. laivas išplauks į jūrą ir 28 d. bus Anglijos uoste Plymouth, iš kur lietuvių ekskursija pasiskirs į tris dalis.

PIRMOJI KRYPTIS. — Norintieji tuoju vykti į Lietuvą galės dvejomis būdais — jūromis arba traukiniais — vykti pas savuosius. Laivu iš Plymouth galės vykti tiesiai į Klaipėdą. Norintieji važiuoti traukiniu atvyks laivu į prancūzų uostą Havre, iš kur jau per Paryžių, Bruselį, Berlyną, Virbalį atvyks tiesiai į Kauną.

ANTROJI KRYPTIS. Atvykę laivu į Plymouth traukiniu važiuos į Londoną. Čia bus birželio 28 d. popiet. Svečius priims lietuvių parapijos klebonas, buvęs „Draugo“ administratorius kun. dr. Kazimieras Matulaitis ir gerai amerikiečiams žinomas misijonierius kun. Antanas Petrauskas. Drauge su šiais keliauninkais bus ir Lietuvos maldininkai, dalyvavusieji kongrese. Čia birželio 29 d. per š. Petro ir Povylo šventę Londono lietuviai suruoš svečiams priėmimą. Tą pačią dieną čia įvyks lietuvių išeivių seimas.

Birželio 30 d. keliauninkai grįš į Plymouth, iš kur laivu plauks į Havre. Norintieji galės vykti tiesiai laivu į Klaipėdą, kaip pirmieji keliauninkai. Havre traukiniu važiuos į Paryžių. Pakely sustos Lisieux miestelyje, šv. Teresės Vaidelio Jėzaus šventovės aplankyti. Traukiniu iš Havre į Paryžių 6 valandos, Lisieux pusiaukelis: galima sustoti trims valandoms.

Važiuojantiems pirma ir antra kryptimi kelionė kainos pusantro šimto su keliais doleriais. Trečiaja kryptimi važiuojant bus \$15.00 brangiau.

TREČIOJI KRYPTIS. Atvykusieji į Paryžių tą patį vakarą paims traukinį į Liurdą. Ant rytojaus 7 val. rytą bus Liurde. Šioje šventovėje pabus visą dieną. Vakare grįš į Paryžių, kur atvyks iš ryto. Visą dieną lankys garsiąsias Paryžiaus vietas: šventoves, bažnyčias ir tautos garbingąsias vietas. Vakare paims traukinį į Virbalį, pervažiuodami Belgijos sostinę Bruselį, garsųjį Pareinio mie-

stą Koloniją-Koeln, kur ties geležinkelio stotim stovi gražiausioji pasaulyje gotiko stiliaus katedra. Ant rytojaus apie pietus keliauninkai jau bus Berlyne. Visą pusdienį bus galima skirti miesto pamatymui.

Vakare paims traukinį į Virbalį, kurį pasieks apie rytojaus priešpiečius. Tas pat traukinys, kuris eina iš Paryžiaus į Rygą, ir kuriuo keliauninkai važiuos, Lietuvoje stoja ties kiekviena stotimi, šiuos ruožus: Virbalis-Kaunas-Kėdainiai-Šiauliai-Joniškis-Jelgava-Ryga.

Gražesnė kelionė sunku ir įsivaizduoti. Visa kelionė taip sutvarkyta, kad vienu važiavimu galima pusę pasaulio pamatyti, ypač tai, kas lietuviui ir brangu ir malonu pamatyti pas save tėvynėje ir užsienyje. Todėl lietuviai, besiruošiantieji važiuoti šią vasarą į Lietuvą, kreipkitės į ekskursijos vadą gerb. kun. J. Jakaitį, kuris praneš jums apie visas kelionės smulkmenas. Jo adresas: St. Mary's College, Thompson, Conn.

Keliauninkas

**MARIAN HILLS COLLEGE
HINSDALE, ILL.**

Kas nori studijuoti Lietuvių Kolegijoje tesikreipia **Rev. Dr. J. Navickas, St. Mary's College, Thompson, Conn.** bet kas iš Vakarinių Amerikos Valstybių, tai yra, iš Illinois ir aplinkinių valstybių, negali keliauti į Connecticut, tai pirmųjų dviejų kolegijos metų mokslą gali įgyti Marian Hills Kolegijoje.

Kreipkitės adresu:

REV. V. KULIKAUSKAS,

Marian Hills College,

Hinsdale, Ill.

Amerikos Lietuvių Žinios.

ROSELAND, Chicago, Ill. — Birželio mėnesio 12 d. Visų Šventų parapijos bažnyčioje laiko primicijas kun. Vincentas Tikuisis, kurisai gavo kunigystės šventimus birželio 5 d., 1932. Naujam Kristaus Vynyne darbininkui linkime sėkmingos darbuotės.

ŠVČ. MARIJOS KOLEGIJA Thompson, Conn.

Šiltadaržiai (oranžerija — greenhouse)

Labai brangus, gražus pasižiūrėti ir naudingas dalykas yra šiltadaržis. Čia įtaisyta didelis ir su visais patogumais. Tai atskiras ūkis. Šiltadaržis susideda iš penkių didelių, arba net galima sakyti, iš septynių, nes du pusiau perskirti, stiklinių namelių, kuriuose auginami šiltų kraštų augalai ir medžiai, arba žiemos metu apsaugojama lepesniuosis augalus nuo šalčių. Pabandykime pereiti per juos ir savomis akimis pasižiūrėkime.

Štai įėję į pirmą kambarėlį randame tvenkinėlį, kur linksnutės aukso žuvytės nardo šokinėja, šalčio nebodamos. Tai tos pačios, kurių vasaros buveinę pakelėje tuščią matėme. Be šių žuvyčių, daugiau dar kol kas nieko šiame kambaryje nematyti — tuščia. Čia susodintas vsas mažas medelynas. Iš šių daigelių išaugs nauji medžiai, kurie galės pakeisti sode ir parke senuosius, arba atneš didelio pelno Kolegijai, nes tokie dalykai yra pirklių ieškomi ir brangiai apmokami. Peržengę trečiojo namelio slenkstį — matome visą eilę mažų medelių, kurių daug kas Amerikoje nepažintų, bet jų vaisius kiekvienas beveik yra valgęs ir gyręs. Tai pyčių (persikų) medeliai. Gaila, kad jau vaisius pasiskubino pirma mūs kas nuraškinti.

Iš pyčių kambario pereiname į palmių skyrių. Seniau, sako, čia būta labai gražių palmių. Dabar jau kiek yra privar-

gusios. Maža, matyt, kam jos rūpėjo. Apskuro vargšės, apnyko. Mat, permaina šeiminkų visiems neina į sveikatą. Bet nenusiminkite, Afrikos ir karštųjų šalių dukrelės! Atgysite vėl, pajusite vienuolio broliuko gailestingąją ranką ir vėl sužaliuosite, nusišypsosite, kaip savo tėvų žemelėje!

Dabar prašau visus į įdomiausią skyrių. Štai durys prasiveria, ar matote? — Visas kambarys nuo lubų ligi žemės apipintas žaliomis šakelėmis su kabančiomis žalių, raudonų vynuogių kekėmis... Noromis nenoromis ranka, niekeno nesiklausdama, kyla aukštyn ir džiaugiasi gražiomis uogomis, apie kurias Lietuvoje tik dainose dainuojama, arba sapne sapnuojama. Besidžiaugdamas, beglamonėdamas pilnus saldžių sulčių vaisius, nė nepajunti, kaip vieną po kito nusiraškęs dediesi į burną, kad ir gomurys gautų jais pasigėrėti. Aš visai nesistebiu, kad pirmąją mūsų močią gražus vaisius sūviliojo, arba kad taip labai maži vaikai juos mėgsta...

Prie vynuogių ir palmių kambarėlių prieina dviem gyvenimais namelis, kurio apatiniam gyvenime yra šiltadaržio užveizėtojo ofisas, o antrame — jo gyvenimas. Prie to, kur aukso žuvelės plauko, vėl dviem gyvenimais namelis. Pirmame aukšte sukrauti visi padarai ir įrankiai, o antrame šiltadaržis, bet dabar pakol dar tuščias.

Šalia šiltadaržio įtaisyti inspektai, t. y. lysės (ežios), stiklo langais pridengiamos, salotoms, ridikėliams ir visokiems daigams išauginti, kuriuos daržuose galėtų šalnos nukasti. Inspektų taip pat yra gerokas plotas.

Koks čia turtas šituose šiltadaržiuose yra įdėtas, gali suprasti tik tie, kurie juos laikė ir jais naudojos. Be abejo ir Kolegija mokės šiuo turtu kaip reikiant pasinaudoti.

NUO CHERBOURG'O Į SOUTH-AMPTON KELYJE

Mielas Tėveli,

Siunčiu šį laiškėlį bebaigdamas savo jūrų kelionę. Mano kelionės draugai-kunigai ir belgas 7 v. šandie išlipo Cherbourg'e. Aš likausi iš kunigų tiktai vienas, o iš mūsų kasdien klaususių šv. Mišių — dar anglas inžinierius ir iš Amerikos airis su savo žmonele. Šandie laikiau šv. Mišias aš tik vienas, anuosius išleidęs į prancūzų laivą "Lotharingia", kuris nuveš juos į krantą. Mišios buvo vėlokai — apie 8:30 val. Tačiau likusieji šv. Mišių mėgėjai atėjo paskutinį kartą laive jų išklausyti: ir inžinierius ir airišiai.

Mano ryšuliukai jau sutvarkyti, poteriai sukalbėti, laukiu už poros valandų Southampton'o pasirodant!..

Šandie oras gana šaltokas. Be žieminio overkočio būtų sunku ilgesnį laiką lauke išbūti. Mano visa laimė, kad turiu du overkočius — kai šalta, pasiimu storą — žieminį, o kai vidudieny įšyla — apsi-velku lengvesniuojų.

Kaip gera buvo šandie apsilvikus šiltuoju beveik visą valandą styrinėti lauke, belaukiant paskutinės valandos, kai galėsiupasakyti "Su Die" savo visos savaitės ir prie altoriaus ir prie stalo draugams.

Graudi valanda! Netikėtum, kad žmogus su žmogum gali tokiu trumpu laiku taip artimai susigyventi, kad skiriantis pajunti nesmagumą, tarsi savo gimines palydėtum.

Stovėdamas visais trimi aukštais aukščiau, observuoju, kaip iš "Aquitanijos" laivo eina keleiviai permestu tilteliu į "Lotharingiją."

Iš mūsiškių pirmą pastebėjau kunigą daną, kuris lyg kiek nusiminięs, susimąstęs vaikštinėja "Lotharingijos" palubėje ir dairydamosis, matyt, ieškinėja, ar nepastebės kurio iš pažįstamųjų. Pastebėjęs mane, tuoj ranka ima mosuoti ir

atsisveikinėti. Toliau nuo jo matau mūsų rimtą su barzda (lygiai tokia, kaip Tėvo Jenerolo) belgą p. Jean Capart'ą, užvaizdą "des Muse'os Royaux d' Art et d' Historie" Bruxelles. Apsikroves vargšas visokiais pirkiniais ir knygomis su overkočiu lygiai tokiu, kaip maniškis, bėgioja po "Lotharingijos" palubę, kažko ieškodamas. Matyt, patarnautojai ne visus jam daiktus dar yra išnešę, kad paskubomis bėga trepeliais atgal į "Aquitaniją". Po valandėlės ramus sugrįžta ir kartu su kunigais Saleziečiais: kun. Pattini ir kun. Koch, pastebėję mane — siunčia man, o aš jiems, nuoširdžius linkėjimus laimingos kelionės ir "Su Die!.."

Dabar man vienam lyg nyku.

Su Die, Tėveli! Aš jau Europoje!

Kun. A. Petrauskas, M. I. C.

LIETUVOS ŽINIOS

BIRŠTONAS. — Birštono kurorte, senojoj vietoj, pastatytas naujas, gražus medinis restoranas. Šio restorano projektą padarė inž. Steikūnas. Restorane įrengta nemaža salė koncertams ir vaidinimams. Šį restoraną pastatė Raudonasis Kryžius, kuris Birštono kurortą pasiėmė savo atsakomybėn.

SINTAUTAI. — Sintautų pavasarininkų kuopa susitarė dalyvauti knygnešio kun. Sederevičiaus paminklo atidaryme Sudarge birželio 26 d. šių metų.

KAUNAS. — Kauno miesto statybos skyrius reikalauja, kad būtų kas rytas plaunamos meksfoltuotos gatvės, kad tokiu būdu prašalinti dulkes.

VILKAVIŠKIS. — Jau baigta įrengti naujoji Vilkaviškio miesto savivaldybės elektros stotis. Šiai stočiai dalis mašinų nupirktą naujų, dalis palikta senų. Naujos stoties srovės įtampa pasiliks ta pati — 220 voltų, bet tik pobūdis pasikeis. Srovė, vietoj pastovios, bus kintamoji. Stotis būt jau pradėjusi veikti, bet laukia atitinkamų skaitiklių. Elektros išvedžioji-

mo tinklas mieste pakeistas. Stoties pastatymas ir galutinas jos įrengimas savivaldybei kaštavo 220,000 lt. Elektrą šviešai stotis teiks po 1 lt. 20 ct. kilovata.

VĄŠKAI. Vaškų valsč. pas ūkininką D. užėjo dvi čigonės ir radę namuos dvi merginas — tarnaites, pasiūlė paburti. Šioms sutikus ir nuėjus kamaron atnešti už būrimą atlyginimą, čigonės iš spintos išėmė dvi šilkinės skareles ir vasarinį palta su buvusiais kišenėje 35 lt. Vagystė pastebėta po kelių valandų ir čigonių niekur nerasta.

VAINUTAS, Tauragės apskr. — Prieš 2 metus čia gyveno turtingas ūkininkas M. N., kuris buvo gavęs iš Amerikos apie 15 tūkstančių litų ir turėjo ūkį nuosavą. Gavęs iš Amerikos pinigų pradėjo girtuokliauti ir per trumpą laiką pragere visus pinigus. Tada pradėjo skolintis. Vienam ūkininkui išsiskolinęs apie 2,000 litų ir pragėręs, ūkį pavedė šiam ūkininkui padaręs sutartį. Atėjo pavasaris, laikas arti. Jausdamas, kad M. N. neleis arti lauko, atsivežė kelis vyrus. N. valkatų kurstomas pašikvietė apie 10—15 peštukų ir matydamas šiuos atvažiuojant, surikiavo savo kariuomenę ir su įnagiais pradėjo gainioti. Vienam nosį prakirto su peiliu. kitus su lazdomis apdaužė. Po to policija ištardė M. N. ir 6 jo peštukus padavė į teismą.

NETONYS, Raudondvario valsč. — Šiame kaime iš piktumo pamišo viena moteriškė. Paprastai ji turėjo susikirtimų su seserimi dėl palikimo. Besiskirstydamos turtus taip įširdo ir susijaudino, kad tuoj pradėjo reikštis pamišimo žymės. Vyras tai matydamas, uždarė kambary, bet žmona iškūlė langą ir iššokus, pasileido per laukus bėgti. Vyras pasigavo, parsivedė namo ir kitokios išeities nerado, kaip surišti rankas ir kojas. Tokioj padėty išbuvo visą parą, besiblaškydama ir stūgaudama. Ant rytojaus buvo suteikta medicinos pagalba. Pastebėtina, kad jau trečias asmuo tos šeimos, pamišta.

KLAUSIMAI IR ATSAKYM.

KLAUSIMAS. Kaip žmogus gali žinoti, kada jis papildė mirtiną nuodėmę? Jei jis užlaiko 10 Dievo ir 5 Bažnyčios įsakymus, kaip knygoje išaiškinta, ar gali tuomet nusidėti kaip kitaip mirtinai?

“L.” Skaitytojas

ATSAKYMAS. Sunku nustatyti ribas tarp atleistinosios ir mirtinosios nuodėmės. Bet sąžiningas žmogus gana greitai pajunta, kada jis mirtinai nusidėjo.

Kas tinkamai ir uoliai pildo Dievo ir Bažnyčios įsakymus, tas retai kaip kitaip gali mirtinai nusidėti.

Pagal Kristaus žodžius, kas išlaiko du meilės įsakymu, viską užlaiko. Bet atsitinka, kad žmogus nevertai priima sakramentus ir tai padaro mirtiną nuodėmę, kartais pavartoja labai netinkamai leisti- nus dalykus ir čia gali mirtinai nusidėti.

Kartais gali būti mirtina nuodėmė už apleidimą gailestingųjų darbų.

KLAUSIMAS. “Laive” yra garsinami mirusieji rėmėjai ir kad už juos reikia kalbėti Rožančiaus dalį. Ar užtenka už visus kartu sukalbėti tą dalį, ar skyrium už kiekvieną po dalį. Ar nuodėmė, jei nesukalbėtum?

O. V. Brokton.

ATSAKYMAS. Reikalinga sukalbėti po vieną dalį rožančiaus už kiekvieną mirusįjį rėmėją. Už nesukalbėjimą nuodėmės nėra; bet tos pareigos nepildydama gauni mažiau atleidų ir nuopelnų, kurie cina nariams, išpildantiems visas sąlygas.

Rodydama nuoširdžią meilę artimo mirusiems, susilauksi, kad už tave mirusią visi nariai kalbės po dalį rožančiaus.

